

Чистий можеш быть собою,
То нащо тобі броня
І шолом над головою?
Не потрібна і війна.
Непорочність — ось тобі броня,
А невинність — крем'яна стіна.
Щит, меч і шолом — буде тобі бог.

Світе, світе безпорадний,
Вся надія — угорі,
Маєш сумнів — то нещадний
Вихор розмете на прі.
Непорочність — се Сігор, повір,
А невинність — ось небесний двір.
Там побувай і там почий.

Бомб се місто не боїться,
Ні підступності, ні стріл.
Хитрих мін не застрашиться,
Ні пожежі, ані стрільб.
Непорочність — ось де діамант,
А невинність — ось священний град.
Там побувай і там почий.

Ворога в сім граді люблять,
Їм віддружують тепло,
Силу для чужого гублять,-
І не відають про зло.
Де ж такий чудовий, пишний град?
Сам ти град, коли в душі є сад,
Святому духу храм і град.

Кто сердцем чист и душею,
Не нужна тому броня,

Не нужен и шлем на шею,
Не нужна ему война.
Непорочность — то его броня,
И невинность — алмазна стена,
Щит, меч и шлем ему сам бог.

О міре! Мір безсоветный!
Надежда твоя в царях!
Мниш, что сей брег безнаветный!
Вихрь развеет сей прах.
Непорочность — се тебе Сигор,
И невинность — вот небесный двор!
Там полещи и там почій!

Сей свят град бомб не боится,
Ни клеветничіих стрел,
И хитрых мин не страшится,
Всегда цел и не горел.
Непорочность есть то адамант,
И невинность есть святой то град.
Там полещи и там почій!

В сем граде и врагов люблят,
Добро воздая врагам.
Для других здравіе гублят,
Не только добры другам.
Где ж есть оный толь прекрасный град?
Сам ты град, з души вон выгнав яд,
Святому духу храм и град.